

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Cacitas E- credunt, aliàs tam oscitantes, desides, negli-
piscoporū. gences atque socordes in pietatis singuli of-
 ficio non inuenirentur. Sed alterum nimi-
 rum ipsis voluptas exitiosa, alterum honor
 fragilis & caducus eripuit oculum, vt animi
 acies cæcata erroribus, falsisque mundi ille-
 cebris, beatitatem illam cœli gloriosam nec
 videre, nec æstimare possit, sed
 mortalium spes sempiternis illis
 gaudiis. De quibus iam abunde satis, in par-
 ticularissimorum virorum voluminibus tracta-
 tum fuit.

CAPVT XXXIII.

ARGVMENTVM.

*Innumeris comitata feris, Vulpecula tandem
 More viatoris carpit egentis iter.
 Turpib. hoc vitæ quicunq; grauat in auro,
 Sortis ab abuersa turbine liber abit.*

VT expediuit omnia:
 Premit dolorem pectore,
 Metusq; fingit conscios,
 Et orat inde bestias,
 Profanitate corporis,
 Nec non via successibus,
 Apud beatitudinem

Reinike Vt sempiterni numinis
 pro succes- Dignentur intercedere.
 su itineris, Tum Rex ait, Vulpecula
 reliquarū Maturitas quid denotat,
 bestiarum Et tanta festinatio?
 vota implo- Rex dicit illa, maxime,
 rat.

Qui

Qui factitare vult bonum,
Et sanctiorem pœnitens

Qui nō est
hodie cras
minus a-
ptus erit.

Vitam sequi desiderat,
Non præterire lubrica
Permittat illa tempora,
Sed congerendis fructibus
Et rebus instet cœlicis:
Opusq; felix urgeat:
Ne forsā absq; commodo,
Fugacis anni mobilem
Horam vel vnam conterat,
Quapropter illustrissime
Profectionis & lumen
Concede Rex licentiam.
Id executus ocyus,
Mandat feris Rex omnibus,
Ut consequantur Reiniken,
Tam pœnitente cum viro
Et ante portas ambulent.

In iura ventum cum fuit:

O Rex aut Vulpecula:

Constringe quam durissimis

Vrsum, lupumq; Vinculis.

Sic carcerem perumperent

Actum salute de mea

Foret quod vnicè scio.

Sic inquit atq; singulis

Relinquit vltimum vale.

Dolore capti Reinikes,

Dolisq; versutissimis,

Ramboc sacerdos, paruulus

Lepusculusq; comitant,

Sequuntur atq; Reiniken

Ad limen aulae patriae.

Ramboc &
Lampusad
domū pro-
priā comi-
tantur Rei
niken.

COMMENTARIA.

Hypocrita

ru simula-

ta & fucosa

sa probita-

ris species.

Deus deci-

pi non po-

test.

Hoc capitulum redarguit simulatores & malitiosos illos hypocritas, quorum animi sub fucata quadam pietatis umbra extrinsecus candidi simplices, poenitentesq; apparēt: at intus veneno & felle suffusi, auaritia, inuidia, odioq; abominabili polluti deformantur. Ex quorum grege Reiniken hunc esse, caetera non sine vitæ discrimine extremo, ac dimicatione fortunæ, animalia experiuntur. Hac simulata & fucosa probitaris specie homines quidem facilè, verùm Deus nullo pacto, qui intima cordis sensa rimatur, falli atq; defraudari poterit.

Notantur ij, qui exemplo huius Reinikes, scele-

sceleratas ad Deum preces & nefaria effun- *Non teme-*
dunt vota, Deum quodammodo pro ludibrio *re aut leui-*
 habentes. Tandem autem iustissimas demen *ter orandi*
 tia & temeritatis suae luunt poenas. Nimirum
 in rebus arduis, & maximis angustiis, cum
 serio Deum orant atq; obsecrant, similiter &
 ipsi ludificantur, ne vlllo vnquam exaudiuntur
 tempore. Quare eleganter & sanctè Hestus
 noster lufit:

(in Salom. Ecclesiast.)

Sacra salutiferi subiturus limina templi,
Ne tuus incipiat pes titubare caue.
Et dociles adhibe dictis presentibus aures,
Gratior est ipsi victima nulla Deo.
Grata Deo non sunt pingues holocausta per a-
ras,
Nec sacra quae stulti persolvere manus.
Cumq; Deum timida venerabere voce preca-
tus.
Hunc te audire, tibi huc semper adesse pura.
Huic ne divinas multis oneraveris iures
Vocibus, immodicas non amat ille preces.
Nam qui nulla suis precibus moderamina po-
nunt,
Aut raro, aut nunquam quod petiere, ferunt.
Ante Deum quis enim capiat facundiss ha-
beri,
Aut nimia inflato gutturo Verba loquit?
Ipsè etenim caeli solio sublimis ab alto,
Omnia caelesti lumine nostra videt.

Utq;

*Utque videt, sic quæ gerimus Deus omnia no-
uit,*

*Qua ratione huic tu garrulus esse voles?
Sicut enim nimia gignunt in somnia cura,
Sic adimunt precibus plurima Verba fidem.
Si tamē orando quicquam promiseris, ipsum
Absq; mora studeas per soluisse vide.
Nec tanquam insipiens promittere multa pa-
ratus,*

Hac ipsa offendas conditione Deum,

CAPVT XXXIIII.

ARGVMENTVM.

*Bellinus expectat foris ante palatia, Vulpes
Dum natis Lampum mactat in arce suis,
Tuta fides toto nusquam reperitur in orbe,
Cunctaq; perfidia sunt violata graui.*

C*um venit ante ianuam
Arcis paternæ Remike,*